

ELNÖKI MEGNYITÓ

A magyar erdőgazdálkodás fejlődésének fontos szakaszához érkezett. Hosszú és alapos előkészítés után a közelmúltban a legmagasabb párt- és állami szervek jelentős határozatokat hoztak az erdőgazdálkodás és a fafeldolgozás hosszú távú fejlesztésére, valamint a fejlesztés valamennyi szükséges feltételének megteremtésére. Ennek az intézkedésnek a jelentőségét akkor értjük meg helyesen, ha tekintetbe vesszük, hogy legutóbb ilyen magas szinten a felsőbb szervek csak közel negyedszázaddal ezelőtt foglalkoztak az erdőgazdálkodás teljes körű fejlesztésével.

Amint az eredmények mutatják, az ötvenes évek elején hozott határozatok hosszabb távra helyesen jelölték ki az erdőgazdálkodás legfontosabb feladatait, az erdőterület, az élőkészlet, a növedék, a kitermelhető fatömeg rendszeres növelését, a belterjes erdőgazdálkodás megvalósítását és ezzel megfelelő nyersanyagbázis megteremtését egy későbbi, erőteljes faiparfejlesztéshez. Az elmúlt negyedszázad során a népgazdaság jelentős anyagi erőfeszítéseivel, az erdei munkások, erdészek, mérnökök, valamennyi erdészeti dolgozó, vezető szorgalmas, szívós és hozzáértő munkájának eredményeképpen a kitűzött feladatot végrehajtottuk. Az erdősültség 12⁰/₀-ról 18⁰/₀-ra, a kitermelhető fatömeg 25 év alatt több mint a kétszeresére emelkedett. Ezzel megteremtődtek a feltételei a létrehozott nyersanyagbázis erőteljes hasznosításának, a fafeldolgozó ipar jelentős fejlesztésének.

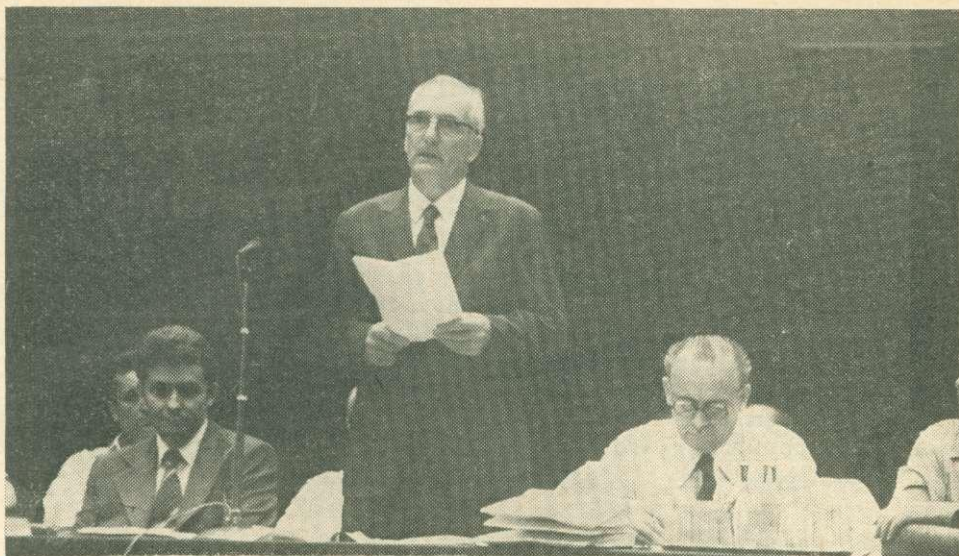
Az elmúlt időszak alatt azonban más jelentős változások is történtek hazai társadalmi-gazdasági fejlődésünkben és a nemzetközi gazdasági helyzet alakulásában. Az ember természeti környezetében világméretekben bekövetkezett kedvezőtlen változások az emberiség figyelmét fokozottabban ráirányították az erdők környezetvédelmi szerepének fontosságára. Az életszínvonal emelkedése, a közlekedési lehetőségek gyors növekedése, a szabad idő bővülése az erdők üdülési, szociális szerepét fokozzák.

Emellett a hetvenes évek elején bekövetkezett világgazdasági válság többek között felhívta a figyelmet arra, hogy az újra nem termelhető nyersanyagok készlete véges, és az emberiség lélekszámának jelenlegi gyors növekedése mellett már a belátható jövőben számolni kell egyes fontos nyersanyagok, mint például az olaj készleteinek kimerülésével. Ez a körülmény világméretekben felveti az újra termelhető nyersanyagok növekvő fontosságát az egész emberiség nyersanyaggal való ellátásában. Az újra termelhető nyersanyagok egyik legfontosabbika a fa, amelyik képes a nap energiáját folyamatosan olyan nyersanyaggá átalakítani, amelyből az emberiség számára szükséges termékek egész sorát lehet készíteni. A hagyományos felhasználási területek mellett ma már fából takarmányozási célra szolgáló fontos alapanyagok, a vegyipar jelentős termékei állíthatók elő.

Mindezek szükségessé tették a hazai erdőgazdaság és fafeldolgozó ipar hosszabb távú fejlesztésének legfontosabb kérdéseiben a felső szintű állásfoglalást. A hozott határozatok alapján az erdőgazdálkodás és a fafeldolgozó ipar területén a következő két évtizedben — lényegében a századforduló végéig — megoldandó feladatokat DR. SALI EMIL elvtárs fogja felszólalásában részletesen ismertetni.

Bár az előttünk álló feladatok elsősorban a rendelkezésre álló fatömeg foko-

Király Pál főtitkár, dr. Madas András elnök, dr. Sali Emil MÉM-főosztályvezető

zottabb hasznosítására vonatkoznak, nem szabad szem elől tévesztenünk a magyar erdészek mindenkori legfontosabb feladatát, azt, hogy állandóan javítsuk erdeink állapotát és utódainkra jobb erdőket hagyjunk, mint amilyeneket elődeinktől örököltünk. Ez a jövőben nagyobb feladatot fog jelenteni, mint amit eddig jelentett. Erre ne várjunk felsőbb határozatokat, mert ez az erdészek mindenkori feladata, szakmai becsületbeli kötelessége, amelynek feltételeit elsősorban nekünk kell megteremteni, illetve ahol ehhez külső segítség kell, ott nekünk kell határozottan jelezni, hogy mi az amit a saját erőnkől nem tudunk megoldani.

Az új, nagyszabású feladatok megvalósításának fontos feltétele olyan szervezet kialakítása, amelyik képes párhuzamosságok és áttételezések nélkül megoldani az erdőgazdaság és elsődleges faipar területén jelentkező, egyre bonyolultabbá váló feladatokat. Számíthatunk arra, hogy a közeljövőben ennek feltételei is megteremtődnek. Így a mai közgyűlésünkön megalapozottan tekinthetünk bizalommal a jövőbe egy olyan időszak után, amikor a szükségszerű és időigényes útkeresés sokakban, növekvő mértékben a bizonytalanság érzését keltette.

Azt is világosan kell látnunk azonban, hogy a legjobb határozatok is csak akkor hozhatják meg a megfelelő eredményt, ha vannak akik azokat hozzáértően, lelkesedéssel, fegyelmezetten végrehajtják. Ne áltassuk magunkat, az utóbbi évtizedben itt-ott hanyatlott az a két fontos pillér, amelyik az erdészeket jellemezte és eredményes munkájuk egyik fontos alapja volt: az önzetlen, áldozatkész szakmaszeretet, hivatástudat, lelkesedés és a kitűzött célok sikeres végrehajtásához szükséges fegyelmezett, egységes magatartás.

Meg vagyok győződve, hogy az erdészek most egységesen sorakoznak fel a kitűzött célok, az ezen célok megvalósítását szolgáló szervezet és vezetés mögé és a szakmánktól megszabott lelkesedéssel, fegyelmezettséggel fogják megvalósítani az elénk kitűzött feladatokat.